

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 20. april 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 20. aprila 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ČETRDESETŠESTOM ZAHTEJUVU OPTUŽENOG U VEZI S
KRŠENJEM OBAVEZE OBJELODANJIVANJA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Četrdesetšestom zahtjevu optuženog da se utvrdi kršenje obaveze objelodanjivanja i izreknu sankcije: mart 2011. – pravilo 66(A)(ii)", podnesenom 5. aprila 2011. na javnoj osnovi s povjerljivim dodacima (dalje u tekstu: Četrdesetšesti zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

1. Argumenti

1. Optuženi u Četrdesetšestom zahtjevu tvrdi da je došlo do kršenja pravila 66(A)(ii) Pravidnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) od strane Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac), u odnosu na tri izjave koje su u martu 2011. objelodanjene optuženom.¹ Optuženi tvrdi da su izjave svjedoka KDZ080 (dalje u tekstu: Izjava svjedoka KDZ080), Milana Tupajića (dalje u tekstu: Tupajićeva izjava) i svjedoka na osnovu pravila 92*quater* KDZ044 (dalje u tekstu: Izjava svjedoka KDZ044) nekoliko godina bile u posjedu tužioca, a objelodanjene su mu tek 3. marta, 8. marta, odnosno 25. marta 2011.² Optuženi tvrdi da je ovim kašnjenjem "prekoračen ne samo prvobitni rok za objelodanjivanje, 7. maj 2009., nego i rok za objelodanjivanje svih preostalih materijala na osnovu pravila 66(A)(ii), 1. oktobar 2010."³ Optuženi od Vijeća traži da izričito konstatuje da je tužilac prekršio pravilo 66(A)(ii) zakašnjelim objelodanjivanjem ove tri izjave.⁴

2. Kao sankciju za ova kršenja i ponovni propust tužilaštva da se pridržava dva roka koje je Vijeće odredilo za objelodanjivanje materijala na osnovu pravila 66(A)(ii) optuženi traži izuzimanje iskaza dotičnih svjedoka.⁵ U prilog ovoj tvrdnji, on tvrdi da višestruka odgađanja suđenja "nisu dovela do zaustavljanja niza kršenja obaveze objelodanjivanja".⁶

3. Tužilac je 15. aprila 2011. dostavio "Odgovor tužilaštva na Karadžićev Četrdesetšesti zahtjev da se utvrdi kršenje obaveze objelodanjivanja i izreknu sankcije" (dalje u tekstu: Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev). On tvrdi da Četrdesetšesti zahtjev treba odbaciti na osnovu toga što optuženi nije pokazao nikakvu štetu i što je pravno sredstvo izuzimanja

¹ Četrdesetšesti zahtjev, par. 1.

² Četrdesetšesti zahtjev, par. 1.

³ Četrdesetšesti zahtjev, par. 3.

⁴ Četrdesetšesti zahtjev, par. 3, 8.

⁵ Četrdesetšesti zahtjev, par. 5, 7, 15.

⁶ Četrdesetšesti zahtjev, par. 7.

dokaza u ovom slučaju neopravdano.⁷ Tužilac navodi da dvije od predmetnih izjava nisu identifikovane u pretragama na osnovu pravila 66(A)(ii) zbog "odstupanja u formatu", a da treća nije objelodanjena uslijed "tužiočevog previda".⁸

4. Tužilac naglašava da je Vijeće konstatovalo da, u odsustvu pokazane štete, nema nikakvog opravdanja za izuzimanje predmetnih dokaza i da optuženi, budući da ne iznosi nikakvu tvrdnju o šteti, "po svemu sudeći priznaje da mu nije nanesena šteta" u vezi s izjavama koje se pominju u Četrdesetšestom zahtjevu.⁹ Tužilac tvrdi da, u svakom slučaju, kasnim objelodanjivanjem triju izjava optuženom nije nanesena šteta.¹⁰ U prilog ovoj tvrdnji tužilac primjećuje da će optuženi imati dovoljno vremena da razmotri objelodanjeni materijal i da ga po potrebi ugradi u svoje pripreme budući da dvojica od dotičnih svjedoka trebaju svjedočiti tek poslije ljetnog raspusta 2011. godine, a treći je svjedok na osnovu pravila 92*quater*.¹¹ Pored toga, tužilac kaže da nema nikakve nedosljednosti između Izjave svjedoka KDZ080 i drugih ranijih izjava ovog svjedoka i da on nema namjeru da ispituje KDZ080 u vezi s "ograničenom količinom novih informacija" sadržanih u izjavi.¹² U vezi s Tupajićevom izjavom, tužilac tvrdi da su sva pitanja od bilo kakve relevantnosti "već sadržana u jednoj od ranijih izjava svjedoka" i iskazu u predmetu *Krajišnik*.¹³ Isto tako, on tvrdi da su i informacije u Izjavi tog svjedoka obuhvaćene u ranije objelodanjenim izjavama tog svjedoka i da nema nikakvih nedosljednosti između tih izjava i Izjave svjedoka KDZ044.¹⁴

5. Tužilac takođe tvrdi da optuženi nije pokazao valjanu osnovu po kojoj bi Vijeće trebalo odobriti deklaratorno pravno sredstvo u odsustvu štete i da neistinito sugerise da je tužilac postupao zlonamjerno u vezi s obavezama objelodanjivanja.¹⁵

⁷ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 1.

⁸ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 3, 5, 9, 12.

⁹ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 2.

¹⁰ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 2.

¹¹ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 4, 8, 11.

¹² Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 4.

¹³ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 7.

¹⁴ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 10.

¹⁵ Odgovor na Četrdesetšesti zahtjev, par. 12-18.

II. Mjerodavno pravo

6. Pravilo 66(A)(ii) Pravilnika predviđa obavezu tužioca da (u roku koji propiše pretresno vijeće ili prepretresni sudija) stavi odbrani na uvid "kopije izjava svih svjedoka koje tužilac namjerava da pozove da svjedoče na sudenju i kopije svih transkripata i pismenih izjava uzetih u skladu s pravilom 92bis, 92ter i 92quater". Mjerodavan rok u ovom slučaju bio je 7. maj 2009. godine.¹⁶

7. Pravilo 68bis predviđa da pretresno vijeće može, *proprio motu*, ili na zahtjev bilo koje od strana u postupku, donijeti odluku o sankcijama koje treba izreći strani u postupku koja se ne pridržava svojih obaveza objelodanjivanja na osnovu Pravilnika. Prilikom utvrđivanja (eventualnog) primjerenog pravnog sredstva, vijeće mora razmotriti da li je dotičnim kršenjem nanesena šteta optuženom.¹⁷

III. Diskusija

8. Budući da nijedna od tri izjave nije nastala nedavno, trebalo ih je objelodaniti do 7. maja 2009., u roku koji je odredio prepretresni sudija. Stoga, Vijeće konstatuje da je tužilac, kasnim objelodanjivanjem triju izjava koje se pominju u Četrdesetšestom zahtjevu, prekršio pravilo 66(A)(ii). Iako neke greške tužioca u nastojanju da obezbijedi puno poštovanje svojih obaveza objelodanjivanja mogu biti neizbježne, posebno u ovako obimnom predmetu, Vijeće nije uvjerenom da razlozi koje je naveo tužilac opravdavaju propust da se ove izjave ranije identifikuju i naglašava da, izuzev novonastalog materijala ili materijala koji je tek nedavno došao u posjed tužioca, ne bi trebalo biti nikakvog daljnjeg objelodanjivanja materijala na osnovu pravila 66(A)(ii). Ovaj posljednji primjer još jednom pokazuje neuspjeh tužioca da održava efikasan sistem objelodanjivanja dokumenata u ovom predmetu.

9. Međutim, budući da je jedan od svjedoka o kojima je riječ svjedok na osnovu pravila 92quater, a da će druga dvojica biti pozvana da svjedoče tek poslije ljetnog raspusta, Vijeće konstatuje da su optuženi i njegov tim imali dovoljno vremena da pregledaju objelodanjeni materijal i da ga, prema potrebi, ugrade u svoje tekuće pripreme. Nadalje, pošto je uzelo u obzir dužinu izjava, odsustvo bilo kakvih argumenata optuženog o tome kako mu je ovo kasno

¹⁶ Nalog poslije statusne konferencije s priloženim planom rada, 6. april 2009., par. 7.

¹⁷ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004., par. 179; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Drugostepena presuda, 29. juli 2004., par. 268.

objelodanjivanje nanijelo štetu, te argumente tužioca da su informacije koje su tamo sadržane u ranije objelodanim izjavama svjedoka i dosljedne tim izjavama, Vijeće se nije uvjerilo da je njihovim kasnim objelodanjivanjem optuženom nanesena šteta. Vijeće ponavlja svoju primjedbu da bi razmotrilo izricanje sankcija tužiocu, uključujući izuzimanje predmetnih iskaza, da se ispostavilo da je njegov propust da ispoštuje rokove za objelodanjivanje "pravno relevantno pitanje"¹⁸ i da je "optuženi [dokazao] da mu je [...] nanijeta šteta".¹⁹ S obzirom na odsustvo štete po optuženog, nema nikakvog osnova za izdavanje naloga o izuzimanju svjedočenja ovih svjedoka.

IV. Dispozitiv

10. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 54, 66(A)(ii) i 68bis Pravilnika, Pretresno vijeće ovim:

- a) Djelimično **ODOBRAVA**, većinom glasova, uz suprotno mišljenje sudije Kwona,²⁰ Četrdesetšesti zahtjev i konstatuje da je tužilaštvo prekršilo pravilo 66(A)(ii) u vezi s ovim zahtjevom; i
- b) **ODBIJA** Četrdesetšesti zahtjev u svim drugim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 20. aprila 2011.
U Haagu,
Nizozemska

¹⁸ Odluka po dvadesetdevetom zahtjevu u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 11. januar 2011. (dalje u tekstu: Odluka po dvadesetdevetom zahtjevu), par. 14.

¹⁹ Odluka po dvadesetdevetom zahtjevu, par. 14; Odluka po zahtjevima 11-15 optuženog da se utvrdi kršenje obaveze objelodanjivanja i korektivne mjere, 24. septembar 2010., par. 45.

²⁰ Sudija Kwon upućuje na svoje Djelimično suprotno mišljenje u Odluci po zahtjevima optuženog broj 37-43 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju i djelimično suprotno mišljenje sudije Kwona, 29. mart 2011.

[pečat Međunarodnog suda]